

gruppe altså stemmer imod Dansk Folkepartis ændringsforslag. Jeg skal samtidig meddele, at jeg personligt stemmer for Dansk Folkepartis ændringsforslag.

Hvad angår det samlede forslag, skal jeg meddele – da det ikke er sikkert, at vi har debat på fredag – at vi stemmer for forslaget, som det så kommer til at ligge efter andenbehandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker fru Karen Klint ordet som ordfører? Fru Karen Klint.

Karen J. Klint (S):

Når jeg tager ordet i salen i dag, er det ikke, fordi vi ikke har afleveret et bidrag til betænkningen, men fordi vi faktisk undrer os over, at den store og gode debat, der har været omkring fornyelse af teksten om præsternes forkyndelsesfrihed, nu giver anledning til tvivl.

Der var faktisk ros til de nye ord ved førstebehandling af lovforslaget, og jeg vil tillade mig at citere hr. Jesper Langballe, der i sin ordførertale gennemgik det, der står i den nye tekst. Han slutter så med at sige:

»Det er solide, præcise, slidstærke formuleringer, der ikke indfører noget nyt, og det skal de heller ikke.«

Når man roser teksten under førstebehandlingen og kalder de nye ord for slidstærke, der ikke indfører noget nyt, hvorfor skal vi så gå tilbage til den gamle tekst? Vi er faktisk enige i, at der ikke skal ændres på, hvad man samarbejder om, at der ikke skal gøres indhug i præsternes forkyndelsesfrihed, men vi vil meget gerne have en tekst, der også kan læses af de mennesker, som har med det at gøre i dag.

Kl. 15.45

Vi er trygge ved den nye tekst og de nye ord, der er valgt. Vi er nemlig enige med hr. Jesper Langballe i, at det er solide, præcise, slidstærke formuleringer, der som sådan ikke fører noget nyt med sig, og det skal de heller ikke. Men modsat skal gamle ord jo heller ikke stå i vejen for et fornuftigt samarbejde, og det er det, vi gerne ønsker tydeliggjort.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er fuldstændig forståeligt og berettiget, at fru Karen Klint river mig ind ordførertale fra førstebehandlingen i næsen, for det er rigtigt, at jeg sagde sådan. Jeg er blevet klogere, det må jeg

sige. Jeg har lyttet til den deputation, der kom fra Præsteforeningens bestyrelse. Den overbeviste faktisk et flertal af udvalget. Det flertal er så senere blevet banket på plads af ministeren.

Derimod må jeg sige, at jeg ikke rigtig forstår fru Karen Klint. Jeg synes, der er en selvmodsiggelse i det. Det bringer ikke noget nyt, og det skal det heller ikke. Det er fru Karen Klint enig i. Jamen hvad er der så egentlig i vejen med at beholde den gamle formulering? Jo, der er det i vejen, at den står i vejen for samarbejdet. I samarbejdets hellige navn skal forkyndelsesfriheden indskrænkes, det er sagen. Selve fru Karen Klints formulering viser jo simpelt hen, at det her bringer noget nyt, og det burde det ikke.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Når jeg er enig med de første udtalelser fra hr. Jesper Langballe om, at der ikke skal bringes noget nyt, så er det, fordi forkyndelsesfriheden er noget, præsten har. Men også i den gamle tekst var der jo en pligt til samarbejde. Nu er teksten bare formuleret sådan, at den kan forstås af alle, der ikke har en historisk baggrund inden for kirken. Så der er ikke noget nyt. Der er en eksisterende pligt til samarbejde. Nu kan man bare læse sig til den. Der er ikke noget nyt med hensyn til forkyndelsesfriheden. Den har præsten fortsat uindskrænket.

Så er det min oplevelse, at den henvendelse, der har været fra Præsteforeningen, handlede om, at de meget, meget sent i forløbet selv kom i tvivl. Jeg har også talt med dem om det, og vi har kunnet se på deres hjemmeside, at Præsteforeningen også er meget tryk ved ministerens formuleringer. Så Præsteforeningen har jo ikke opretholdt en protest imod den nye tekst, og derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor vi i Folketinget skal gå et skridt baglæns til gamle ord, som ikke forstås af fremtidens borgere.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, at for enhver, der ikke er kirkepolitisk tonedøv, vil alle alarmklokker ringe bare ved, at man hører fru Karen Klints begrundelse for, at den ny formulering skal stå fast. Præst og menighedsråd skal samarbejde. Javel, det har de jo altid gjort. Det er det, det går ud på hver eneste dag i alle sogne med nogle få undtagelser.

Det, der er sagen her, er, at præsten uden for nogle specielle niches – forkyndelse, konfirmandundervisning – gøres til en funktionær un-